

La tarda de:

- efectuada ²

Es la formidable destrucció dels que-
viures nadalencs ~~organitzats~~ a l'ensens
i autòmicament: és l'atac familiar,
improbable, temerari, heròic, a les mun-
tanyes de subsistències requisades en
les quatre parts del món, és l'anihila-
ment horripilant de tot el saquejat el
dia avans. En els aparadors i prestat-
ges de les confiteries i "colmados" ja
sols resten engrunes i de les rengleres
d'aviram de la Rambla de Catalunya i
de les penjades en els garfis de les po-
lleries i mercats, palla i plomes; les
carniceries són netes, les places bui-
des, les fruiteries exhaurides, les tau-
les dels turronaires delmades...

18

Un milió d'aqueixos trituraren alhora
solemniament. Si aguditzéssim les oi-
des destriaríem aqueixa remor sorda
que fan les cuques de seda/en devorar
les fulles del morer. Dintre el clos de
les parets la destrucció s'opera amb
fevor. Els murallars d'esquisideses
que astoraven nostres ulls darrera les
vitriures, l'immensitat de carn blanca i
negra sacrificada, els remats d'indiots,
les garlandes de caca, les torres de
conserves i formatges, les jolbies cis-
telletes de luxe, les incomptables na-
neres de peix, les exteses de verdura
i els sarrions de neules, tot va tornant-
se pasta, tot va descendant pels essó-
facs. I desseguida comença l'alquímia
dels ventrells.

1#

Pensu que també són un milió. Un
milió de sacs estomacals botfats, tivats
i segregant sol-licits/riuades d'humors
corrossius, contraient-se i dilatant-se
alhora, pendiclejant en un mateix rit-
me. Com és possible que la verificació
d'aqueix solemniat misteri col-lectiu, d'
aqueixa opulenta i grandiosa cerimò-
nia fisiològica no trascendeixi al di-
fora? Vulgues que no l'osfere d'assi-
milar l'enorme ~~quantitat~~ de matèria ali-
mentícia/la sordejar l'aire/escampa un
especial enllement interplanetari i
una desolació d'estepa lunar. I els pocs
ciutadans que circulen/a les primeres
hores de la tarda presenten l'enigma
pantegruèlic, i procuren ésser respec-
tuosos amb aqueix ventre infinit en
plena tragèria i patjen sense fer so-
roll, callats i comedits, el mateix que
si hi fossin dintre.

1,

1,

- emblema

1,

1,

1,

8